

§ 5. Virksomheder inden for industri, håndværk og handel må ved erhvervsmæssigt salg af varer her i landet ikke forhøje de den 28. februar 1971 lovlige priser med mere, end hvad der medgår til dækning af omkostningsstigninger, der er indtruffet efter denne dato, og som er en følge af:

- 1) højere indkøbspriser for færdigvarer, råvarer, hjælpestoffer og emballage samt højere betaling for serviceydelser, herunder transport, leveret af andre virksomheder, og forsikringer,
- 2) stigninger i offentlige takster og afgifter,
- 3) øgede afskrivninger på nyinvesteringer, dog kun inden for de skattemæssigt tilfaldte rammer,
- 4) lejeforhøjelser i henhold til leje- og boliglovgivningen og øgede lejeudgifter i forbindelse med en virksomheds flytning,
- 5) lønforbedringer, der er fastlagt i ordinært fornyede kollektive overenskomster, idet prisforhøjelser dog ikke vil kunne foretages for den andel af en lønstigning, der ifølge overenskomsten kan modregnes. For områder, der ikke er omfattet af overenskomster, forholdes som for nærmest tilsvarende ordinært fornyede kollektive overenskomster.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan virksomhederne forhøje priserne med beløb, som monopoltilsynet tidligere har godkendt, men som ikke tidligere er indregnet i priserne.

Stk. 3. Ved fald i de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte omkostninger skal priserne nedsættes tilsvarende.

Stk. 4. Monopoltilsynet kan for bestemte virksomheder undtage fra bestemmelserne i stk. 1 og 3. Endvidere kan tilsynet undtage brancher eller vareområder fra bestemmelserne i stk. 1 og 3, hvor varens karakter, produktions- eller markedsforholdene taler derfor, samt i sådanne tilfælde, hvor gældende overenskomster er ordinært fornyet i tiden fra 22. september 1970 til 1. marts 1971 eller har fastlagt lønstigninger, der er udløst i denne periode.

§ 6. For erhvervsmæssigt salg af varer her i landet og erhvervsmæssig levering af tjeneste- og transportydelser her i landet kan monopoltilsynet for indtil 6 måneder bestemme:

- 1) at de på en bestemt dato gældende priser, takster eller honorarer ikke må forhøjes, eller
- 2) at de på en bestemt dato gældende priser, takster eller honorarer ikke må forhøjes med mere end nærmere angivne beløb eller procenter, eller
- 3) at nærmere angivne priser, takster eller honorarer ikke må overskrides.

Stk. 2. Monopoltilsynet kan, efter at de pågældende enkeltvirksomheder, brancheorganisationer eller foreninger har haft lejlighed til at udtale sig herom, forlænge eller ændre de i henhold til stk. 1 fastsatte bestemmelser for indtil 6 måneder ad gangen.

Stk. 3. Denne paragraf gælder ikke priser, takster og honorarer, der fastsættes eller godkendes af staten eller af en kommune.

§ 7. Ved behandling af sager, hvor der søges dispensation efter § 5, stk. 4, 1. pkt., samt ved fastsættelse af bestemmelser i henhold til § 6 lægges kostprisprincippet i almindelighed til grund. Desuden tages der hensyn til virksomhedernes:

- 1) effektivitet, således at effektive virksomheder får dækning for nødvendige direkte omkostninger og et rimeligt bidrag til dækning af indirekte omkostninger og nettoavance, og
- 2) kapacitetsudnyttelse, således at unormalt lav kapacitetsudnyttelse ikke kan begrunde prisforhøjelse.

IV. Viderealgpriser og -avancer.

§ 8. Virksomheder inden for industri, håndværk og handel, som for salg af varer her i landet fastsætter eller tilkendegiver priser eller avancer for viderealg i efterfølgende omsætningsled, skal anmelde disse og ændringer heri til monopoltilsynet. Anmeldelse skal ske snarest muligt og senest samtidig med, at priserne meddeles de efterfølgende omsætningsled.

Stk. 2. Virksomheder, der har fastsat viderealgpriser eller -avancer, må ikke uden monopoltilsynets godkendelse forhøje disse, såfremt der i de nye viderealgpriser eller -avancer indregnes en højere procentvis bruttoavance for de efterfølgende omsætningsled end den bruttoavance, der var indregnet i de tidligere fastsatte viderealgpriser for samme eller tilsvarende vare.